

Hejsek 1

ROČNÍK XXXVIII září 2022

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Tak už tu zase máme září a s ním i první oddílovou schůzku! Taky jste se těšili tak jako já? Už jsem se nemohl dočkat jak schůzek a výprav, kterých nás během celého školního roku čeká spousta, tak toho, že bude konečně podzim, což je moje oblíbené roční období. Babí léto, barevné listy, ranní mlhy...

Haf! Haf! Haf!

S novým školním rokem opět nastalo několik změn. Po dlouhých letech vedoucování nás opustila Eliška, které přejeme, aby jí štěstí přálo u všeho, do čeho se pustí, a těšíme se na shledání na nějaké z výprav nebo jiné oddílové akci, kde se určitě ještě potkáme. Novým hlavním

vedoucím, jak již mnozí víte, se stal Jenda. A z Malého Vpředu k nám letos přibýly tři nové, ale přesto známé tváře — Lojzička, Jony a Bertík. Doufám, že se vám mezi námi bude líbit!

Haf! Haf! Haf!

Jako každý rok vás poprosíme o co nejdřívejší zaplacení příspěvků, které činí 400 Kč na pololetí nebo 800 Kč na rok. A taky prosím vyplňujte a noste papírky s časy, ať víme, jak to letos vymyslet s družinovkami.

Haf! Haf! Haf!

Jeřáby, vrby, lososi, vydry, orli a zajáci! Také ti stále hraje v hlavě naše táborová písnička a vzpomínáš na všechna naše dobrodružství s Torakem, Renn a Vlč-

kem? Nebo naopak netušíš, co jsme letos na táboře podnikli, a hrozně tě to zajímá? Na webu máme všechny letošní fotky, tak se nezapo-
meň podívat!

Haf! Haf! Haf!

Do dopisů, které jsme vám posílali, se nám vloudila chybička — špatné datum výpravy na Vraní skálu. Zapište si prosím do kalendářů, že na Vraní se vypravíme v sobotu 24. září. A v pátek 23. září budeme mít čaj, tak vezměte něco na zub a dorazte — něco si společ-

ně vyrobíme, zahrajeme nebo si prostě jen popovídáme a určitě to bude fajn. A jak to bude s dalšími výpravami? To se s největší pravděpodobností dozvíte v říjnovém Pejskovi.

Haf! Haf! Haf!

Poprázdňinový seznam oslavenců je vždycky nejdelší. V létě slavili Ester, obě Emmy, Ela, Eliška, Kryštof, Bertík a Jenda, a v září budou Jana, Eda, Didi, Samara, Aža a Tea! Všem šťenkám hodně štěstí zdraví!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

13. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
20. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
23. 9.	Čaj	(16.00—19.00)
24. 9.	Výprava na Vraní skálu	
27. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
4. 10.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

To nám to léto ale rychle uteklo a je tu nový školní rok a s ním i nový oddílový rok! Než ale pořádně začne, můžete si ještě zavzpomínat na loňskou celoročku a tábor, a to pomocí fotek, které naleznete na stránkách.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Jako každý rok je potřeba zaplatit příspěvky. Na

půlrok je to 400 Kč a na celý rok je to 800 Kč. Poprosíme vás, abyste nám je donesli co nejdříve, nejlépe do konce září.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Za prázdniny štěkám všechno nejlepší k narozeninám Elfí a Irvinovi! A v září přeji všechno nejlepší Řízkoovi a Mikuldovi!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

8. 9.	První schůzka	(17.00—18.30)
15. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)
22. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)
23. 9.	Čaj	(16.00—18.00)
24. 9.	Výprava na Vraní	
29. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)

Štěně

Zvířátkové hádanky

Prázdniny skončily a je na čase trochu procvičit hlavičky. Zkuste uhodnout, která tři zvířátka se ukrývají za hádankami!

- Nemotora skoro slepý, hlína se mu na nos lepí.
Pracuje i v neděli, razí v zemi tunely.
- Má sto jehel, žádnou nit. Umí dupat, ne však šít.
- Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne.
Kdo je to?

Odpověď řekněte buď Mikuldovi, nebo ji pošlete přes e-psa (*vpr.red/e-pes*).

Letopisy z hlubin věků

vyprávění z tábora

Hvozď začal být podivně tichý, zvěře bylo nezvykle málo a na klanová tábořiště se snášel strach. Okolo obcházel strašlivý medvěd nepřírozené bílé barvy, velikostí přesahující běžné zástupce svého druhu. Klanům začala, i přes zákon z minulého klanového shromáždění, docházet potrava a lidé se začali bát Hvozdu. Klan Havranů tedy svolal klanové shromáždění, na které jsme se my další spřátelené klany — Vydry, Lososi, Jeřáby, Mořští orli, Zajíci a Vrby —

vydaly. Když jsme dorazili na místo a posilnili se vydatnou polévkou, přivleklo několik lovců z klanu Havranů jakéhosi kluka a jeho společníka — vlčí štěně. Kluk se jmenoval Torak a porušil zákon — na území klanu Havranů ulovil jelena. Torak se bránil, že o zákonu nevěděl. Říkal, že s tatínkem žili ve Hvozdu sami daleko od všech klanů, jenže pak na ně zaútočil medvěd a tatínka mu zabil. Torak se snažil přimět čarodějkou klanu Havranů Sauenn, která v době zranění náčelníka Finn-Kedinna vedla klan, aby ho pustila. Tvrdil, že slíbil tatínkovi, že najde Horu Ducha světa a zbaví Hvozď medvědího démona. Jenže porušení zákona klanů nelze ponechat bez trestu...

Rozhodnutí bylo ponecháno na druhý den ráno. My jsme Torakovi věřili, že o zákonu nevěděl, ale Sauenn spolu se svým klanem byla neústupná. Nakonec však přistoupila na Torakův návrh, aby ho nechala bojovat s podobně starým lovcem z jejich klanu — Hordem. Výsledek souboje ukáže, která ze stran má pravdu. Spolu s Torakem jsme se postavili Hordovi a za pomoci lsti jsme ho přemohli — na okamžik jsme ho oslepili horkou párou.

Proti pravidlům souboje to sice nebylo, takže Torak souboj vyhrál, avšak Havrani ho stále nechtěli propustit. Táborem se totiž začala šířit zvěst, že Torak je tím, který má podle proroctví porazit medvěda. Zatímco Havrani se radili, co s Torakem dál, dospěli jsme k závěru, že nemůžeme

ztrácet čas a musíme se s Torakem co nejrychleji vydat k Hoře Ducha světa a démona sužujícího Hvozdu zastavit. Naštěstí nám pomohla Renn, dívka z klanu Havranů, díky níž se nám útěk z tábora podařil.

Putovali jsme Hvozdem směrem k Hoře, Vlček — Tora-kovo Vlčí štěně — nás vedl neomylně. Renn nás cestou ale varovala, že nemůžeme jen tak prosit Ducha světa o pomoc — je nutné mu přinést tři části Nanuaku. Nikdo ale neví, co to je a kde se to ukrývá, pomoci nám mohly jen tři tajemné hádanky. Nakonec se nám je podařilo rozluštit, překonat všechny nástrahy, porazit menší demony a získat všechny části Nanuaku — věčné světlo, kamenný zub a říční oči. Nanuaky jsme položili k úpatí Hory a prosili jsme Ducha světa o pomoc. Náhle zapraskaly větve a pod vrcholem hory se vynořil strašlivý medvědí démon. Duch světa ale naše prosby vyslyšel, náhle se vyvalil dým, medvěd zařval, padl na zem a zůstal ležet. Medvědí démon byl poražen! Vydali jsme se to společně oslavit a doufali, že nyní už zavládne ve Hvozdu klid a mír.

Pejsek

Letopisy z hlubin věků

co se stalo po odjezdu Vyder

Klid ve Hvozdu však moc dlouho nevydržel. Mezi klany se začala šířit zákeřná nemoc, a nám nezbylo nic jiného, než se vydat hledat lék. Po dlouhém putování jsme dorazili až k tábořišti klanu Tuleňů a jejich klanový čaroděj Tenris nám pomohl získat léčivý kořen.

Ukázalo se však, že to celé byla jen léčka a Tenrisovi se podařilo Toraka chytit do pasti. Chystal se Toraka obětovat a prozradil nám, že patří k Pojídačům duší. To je prý spolek těch nejmocnějších čarodějů, kteří se snaží ve Hvozdu získat nad všemi nadvládu s pomocí démonů. Jejich poznávacím znamením je na hrudi vytetovaná trojzubá vidlice, používaná k chytání duší. A dokonce mezi ně patřil i Torakův tatínek!

Naštěstí se však Torak vymanil z čarodějových spárů a rozpoutal se boj, při kterém byl Tenris poražen. Torakovi ale dál vrtalo hlavou, jak mohl být jeho tatínek Pojídačem duší.

Velmi brzo po návratu od Tuleňů někdo přepadl a unesl Vlčka. S Renn a s Torakem jsme brzy zjistili, že za tím stojí další Pojídači duší, kteří se chystají Vlčka společně s dalšími zvířaty využít k provedení rituálu na přivolání démonů. Vlčka se nám podařilo zachránit, ale Pojídači po-

lapili Toraka a proti jeho vůli mu na hrud' vytetovali trojzubou vidlici, aby si ho mohli přivolat, kdy se jim zlíbí.

Torak tetování od Pojídačů před všemi zatajoval, tajemství se však nepodařilo udržet a brzy se o něm dozvěděly všechny klany. Na klanovém shromáždění Torakovi skoro nikdo nevěřil, že ho získal nedobrovolně, a z Toraka se stal vyhnanec. Toho má každý, kdo ho spatří, povinnost zabít. Torakovi se však během náročného vyhnanství ve Hvozdu podařilo posbírat důkazy, že k Pojídačům nepatří, a také provést rituál, při kterém jejich tetování odstranil. Klany byl nakonec přijat zpátky.

Záhy se objevily jiné nesnáze. Thiazzi — jeden z Pojídačů duší — proti sobě rozešťval klany Hlubokého hvozdů, a málem proti sobě postavil i Toraka s Renn. V tuto chvíli jsme se také od Finn-Kedinna dozvěděli, že Pojídači duší

si kdysi říkali Léčitelé a původně pomáhali všem klanům. Postupem času ale většina propadla pokušení moci a ze skupinky ochotných čarodějů se stali Pojídači: nejmocnější a nejúkladnější čarodějové, jejichž cílem bylo získat moc nad Hvozdem za jakoukoli cenu. To už se Torakovu tatínkovi samozřejmě nelíbilo a Pojídače opustil — i za tu strašnou cenu, kterou pak musel zaplatit. . .

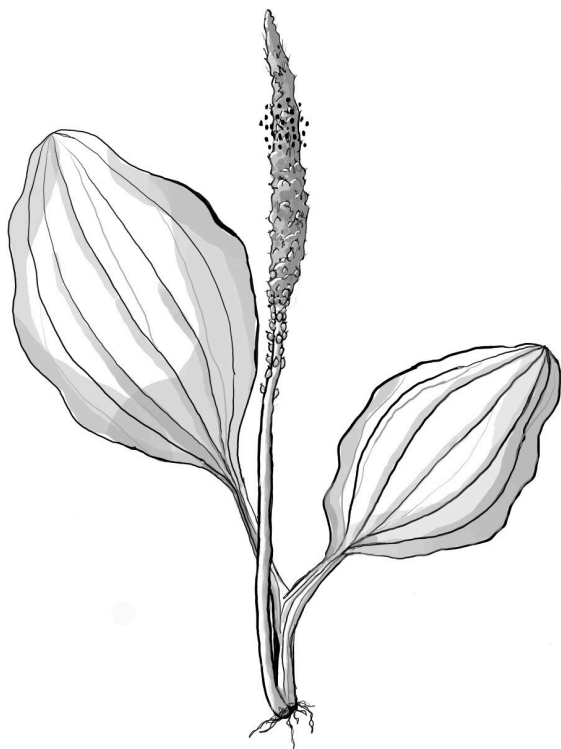
Naštěstí se nám podařilo kmeny usmířit, zachránit Renn a Thiazziho porazit, a tak nám zbýval už jen poslední, nejsilnější nepřítel: Pojídačka duší Eostra. Výří čarodějka, která se pokusila při velkolepém rituálu vyvolat duše všech padlých Pojídačů a ovládnout celý Hvozd. Rituál se ale nepovedl, protože jeden ze ztracených Pojídačů ještě žil — bláznivý Chodec, který se naštěstí přidal na naši stranu a vyvolal duchy z Hory duchů, kteří nám pomohli Eostru zničit.

Jitrocel větší

rostliny v okolí tábora

V dnešním čísle Pejska se podíváme na rostlinu, kterou všichni určitě dobře známe. Jitrocel je velmi častá bylina, rostoucí jako plevel všude možně. Nejčastěji na nezemědělské půdě (třeba na táborové louce), nebo podél cest, na chodnících či hřištích. Velmi dobře totiž snáší sešlapávání, není pro ni tedy problém ani přežít náš tábor. Jitrocel dorůstá od 10 do 30 cm. Má spoustu léčivých vlastností. V minulosti se listy přikládaly na rány, které se tak vyčistily a zbavily hnisu. Jitrocelový sirup nebo čaj se pak používá na potíže s dýchacími cestami (tlumí kašel a usnadňuje odkašlávání), nebo pomáhá proti průjmům. Při trhání listů si dejte pozor, při poškození listy černají, a ztrácejí tak svoje léčivé vlastnosti.

Komu by se podařilo jitrocel najít, usušit a nalepit na papír, nebo jitrocel na papír nakreslit, nechť svůj výtvar ukáže Tee, nebo pošle fotku na e-psa (*vpr.red/e-pes*). Body do bodování ho jistě neminou! Nezapomeňte přidat taky název rostliny.

jihocel větší

Tajný rozhovor

Během prázdnin jsme udělali rozhovor s někým z oddílu. Kdo správně pozná, s kým je, a řekne odpověď Esterce (nebo ji pošle přes *vpr.red/e-pes*), dostane bod do bodování.

Ester: Co je tvoje nejoblíbenější táborové jídlo?

???: Asi kuře na paprice, nebo jako maso na paprice.

Ester: Co je tvoje nejoblíbenější vzpomínka z tohoto tábora?

???: Vařící etapa.

Ester: Co je tvoje nejoblíbenější hláška, která vznikla na tomto táboře?

???: **nerozluštitelný hrdelní skřek po dobu tří sekund**

Ester: Jaká je tvoje oblíbená výprava?

???: **skřek** Bývala to Vánočka, ale teď asi Podzimky.

Ester: Kdo je právoplatným klanovým čarodějem orlů?

???: Pom

Ester: Špatně. A nakonec, kdo je tvůj oblíbený vedoucí?

???: To ti neřeknu. Ale rozhodně ne ty.

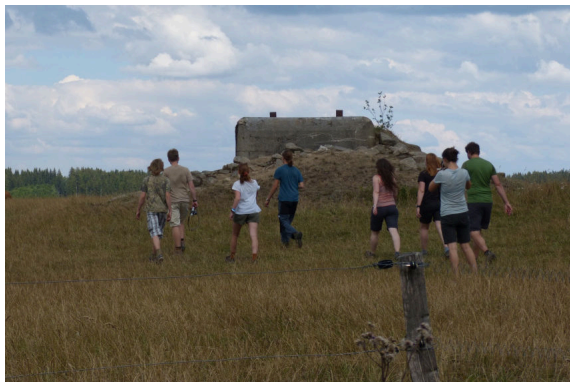
Slavkovský les

putování za kočovným divadlem

Z pražského Hlavního nádraží jsme vlakem s přestupem v Plzni dojeli ve čtvrtek večer do Lázní Kynžvart, odkud jsme s mírným blouděním a s natočením vody v minerálním prameni došli po Pohádkové cestě kolem zříceniny hradu

k našemu nocležišti. Zanedlouho dorazili i Štěpán s Jendou, kteří jeli o hodinu později z Prahy pendolinem.

V pátek ráno jsme vyrazili po žluté značce přes Vysoké sedlo na nejvyšší kopec Slavkovského lesa Lesný, kde ale kvůli vysokému zalesnění výhledy za moc nestály. Pokračovali jsme sestupem po stezce sv. Václava k jeho pomníku, kde nás při svačině pán projíždějící na čtyřkolce prosil o obezřetnost při manipulaci s ohněm kvůli riziku požáru, a dále k poutní kapli panny Marie.

Po prvním větším výšlapu po zelené značce jsme se odpojili na neznačené cesty a pokračovali po pastvině na louku pod kopcem Kozák, kde jsme pod remízem obědvali. Na louce kousek pod kopcem jsme uprostřed stáda krav nakoukli do bunkru u pozorovacího stanoviště Smrkovec a po

značce pokračovali, s malou odbočkou k jednomu z pramenů Velké Libavy kvůli naplnění lahví vodou, k bývalé obci Ostrov, kde jsme se kopřivami prosekali k pomníku na její památku. Pomník byl obložen všemožnými pamětními věcmi, především nádobím. Po červené značce jsme došli do Kostelní Břízy, kde jsme poseděli na terase u kostela sv. Petra a Pavla.

Při závěrečné části cesty na Libavskou vyhlídku nás, ač bylo nebe zcela bez mráčku, potkal déšť a skupinka venčící psa. Na vyhlídce jsme se pokochali především pohledem na komín ve vesnici Rovná a pak již nezbývalo než najít vhodné místo na spaní a na celtě se oddat pohledům na padající Perseidy.

Pokračování v příštím Pejskovi.

Hvězdná obloha

Když za chladné jasné noci zvedneš oči k obloze, co vidíš? Černé plátno pocákané bílou barvou nebo proděravělé špendlíkem? Mohutná zvířata, která honí stateční lovci? Nebo snad obrovské koule žhavé hmoty, od nichž k nám světlo putuje celá staletí? Po celá pokolení se lidé dívali vzhůru ke hvězdám a hledali odpovědi na to, kde je sever, kdy zasít obilí a co nám chystá budoucnost. Pospojovali proto hvězdy na svých hvězdných mapách do různých obrazců a vyprávěli si k nim nejrůznější příběhy.

Ty se ale všude po světě liší a každá kultura si pro ně vymyslela svojí mytologii. Většině příběhů v dnešní době nevěnujeme tolik pozornosti, místo toho zkoumáme oblohu nejmodernějšími teleskopy a vysíláme do vesmíru satelity, aby dohlédly ještě dál. Stále ale k základní orientaci vědci využívají 88 souhvězdí, z nichž většinu pojmenovali už staří Řekové. Některá se roztahují přes třetinu oblohy, některá tvoří jen dvě hvězdy.

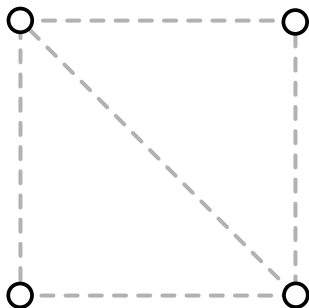
V každém případě putují noc co noc, rok co rok po pravidelných drahách, které se nemění — to jak Země obíhá kolem Slunce, a navíc rotuje kolem nakloněné osy. To ale také znamená, že sice některá výrazná souhvězdí vidíme po celý rok, ale jiná souhvězdí zase na pár měsíců v roce mizí, protože se přes noc nachází pod horizontem. V lednu tedy budeme pozorovat jiná souhvězdí než na táboře — takže se nám vyplatí, když oblohu budeme pozorovat během celého příštího školního roku.

Pokud už nějaké souhvězdí znáš, určitě neváhej jeho jméno říct Julince, která tě za to odmění nějakým tím bodem do bodování. A když si na žádné nevzpomínáš, nezoufej — v oddílové knihovně se nachází kniha s názvem Noční obloha, která ti jistě pomůže, nebo dočkej času do dalšího vydání Pejška, kde si o prvním souhvězdí něco málo povíme.

Jedním tahem

pro mladší (do 4. třídy)

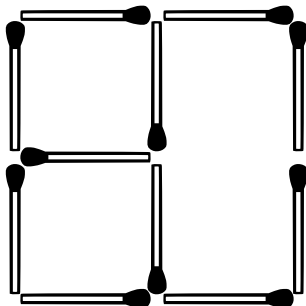
Tvým úkolem je nakreslit obrázek níže. Ale pozor, tečky spojuj rovnou čarou a celý obrázek musí být jedním tahem. Řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

Sirky

pro starší (od 5. třídy)

Vytvoř dva čtverce odstraněním jedné sirky.

Řešení ukaž Pomerančovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*)
a dostaneš pár bodů do bodování.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

